

نماینده تهران در مجلس:

دستمزد کارگران از بخور و نمیر هم کمتر است

گفت و گو: نسرين هزاره مقدم

«سهیلا جلودارزاده» نماینده تهران در مجلس و عضو فراکسیون کارگری در گفت و گوی پیش رو به بیان دیدگاه‌های خود در ارتباط با مطالبات و خواسته‌های کارگران می‌پردازد. جلودارزاده معتقد است مطالبه‌گری کارگران در عرصه‌های مختلف اقتصادی، سیاسی و اجتماعی می‌تواند نتایج مثبت عینی به وجود بیاورد. به گفته وی، کارگران امروز از بسیاری از حقوق حقه خود محروم مانده‌اند و نان بخور و نمیر هم ندارند.

می‌دانیم که فاصله دستمزد با معاش به ۷۰ درصد رسیده، امنیت شغلی در سال‌های گذشته بر باد رفته، انواع قراردادهای شغلی مثل قراردادهای موقت پیمانکاری و حجمی رواج پیدا کرده و در کل کارگران، در بدترین شرایط ممکن قرار دارند. با این اوصاف، سوال اینجاست که مجلس گذشته و مجلس فعلی تا چه حد در برآورده کردن مطالبات کارگران موفق بوده‌اند؟

مسائل اقتصادی در کشور ما تا حد زیادی دستخوش مسائل سیاسی است. از آنجا که دولت‌ها در همه دوره‌ها، خودشان کارفرما و ذینفع بوده‌اند، همیشه این مشکلات کارگری را داشته‌ایم. در دهه اخیر جامعه کارگری با توجه به توسعه و رشد فساد در جامعه، لطمات جبران‌ناپذیری دیده است. استهلاک منابع مالی صندوق‌های بیمه‌ای کارگری که به دلیل سوءمدیریت در تامین اجتماعی و شرکت‌های مربوط به شستا و بانک رفاه کارگران به وجود آمده، موجب شده که صندوق تامین اجتماعی دچار مشکلات جدی شود. عدم پرداخت بدهی دولت‌ها به صندوق و سوءاستفاده‌هایی که شده و همچنین تحمیل نیروهایی به صندوق تامین اجتماعی که شاید جزو نیروی کار مولد کشور نبودند ولی در یک دوره‌ای حدود ۱.۵ میلیون نفر به صندوق تحمیل شدند که با یک حق بیمه ناچیز آمدند و بازنشسته شدند و امکانات این صندوق استفاده کردند، همه به جامعه کارگری فشار آوردند و متأسفانه نتوانسته‌ایم این فشارها را خوب دفع کنیم چرا که در یک دوره‌هایی فقط یک نماینده در مجلس داشتیم. در دوره‌هایی هم دولت به قانسون و مجلس توجه

نمی‌کرده و حتی سه‌جانبه‌گرایی شکلی و صوری ایجاد می‌کردند که نماینده کارگر نتواند صحبت کند یا نماینده‌های دست‌نشانده می‌گذاشتند اما نکات مثبتی هم بوده. مثلاً در این دوره اخیر، همسان‌سازی بازنشستگان را مجلس تصویب کرده و این الزام، در برنامه ششم و در بودجه‌های سالانه آمده اما متأسفانه هنوز اجرایی نشده است.

در یک مساله خاص که همان عملکرد نمایندگان مجلس در همین دوره فعلی است به یک نمونه ناکام و ناتمام اشاره می‌کنیم. در ماه‌های گذشته، کارگران معترض هفته‌به‌هفته بعد از اعتراضات گسترده، به تهران آمدند و با اعضای کمیسیون اجتماعی و فراکسیون کارگری مجلس صحبت کردند و قرار شد مشکل‌شان پیگیری و گزارشی تهیه شود که آیا امکان بازگرداندن این مجتمعات به دولت هست یا نه اما انگار بی‌نتیجه ماند! هر بار که با نمایندگان تماس گرفتیم گفتند فعلاً کار فرما هم‌راهی نمی‌کند و به جای نرسیده‌ایم و در دست بررسی است. فکر می‌کنید با این شرایط، آیا کارگران اصلاً می‌توانند به مجلس امیدوار باشند و آیا راه‌ور دی حداقل در سطح پایین و حداقلی از مجلس و نمایندگان دارند که بخواهند برای آینده امیدواری داشته باشند؟

ببینید مساله خصوصی‌سازی، یک قانون بوده که ابعاد مربوط به خودش را هم دارد ولی وقتی به سازمان خصوصی‌سازی می‌رود و خوب اجرا نمی‌شود، باعث می‌شود که مجلس از زاویه نظارتی به اجرا نگاه نکند. وقتی که مجلس گزارشش را داد، آن وقت قوه قضاییه هست که باید وارد شود و این عدم اجرای قانون را پیگیری کند، خاطیان را مجازات کند یا روال را متوقف کند یا حتی برگرداند. مجلس تا آنجایی که امکان داشته، از کارگرانی که در واحدهای مختلف مشکل داشته‌اند، حمایت کرده یعنی واقعاً خانه این بخش از ملت بوده است. همیشه کارگران آمده‌اند، در کمیسیون‌ها حضور داشته‌اند و حق و حقوق‌شان به انحصار مختلف، به صورت نطق، به صورت تذکر یا به صورت اعتراض و مباحثه مطرح شده ولی اینکه چقدر این حقوق محقق شده، به مجلس تهنات ربط ندارد چون سه‌رکن حاکمیت یعنی قوای مقننه، مجریه

و قضاییه باید درست عمل بکنند، به خصوص قوه قضاییه تا حق اجرا شود. ما توقعمان این است وقتی کارگری چند ماه حقوق نمی‌گیرد، دادستان داد این کارگر را بستاند نه اینکه وقتی کارگر داد می‌زند، دادش را خفه کنند که البته تا حد زیادی موثر بوده است. حتی در جلسه‌ای که با ریاست قوه قضاییه داشتیم، مساله را مطرح کردیم که ایشان هم اعلام کردند که رسیدگی می‌کنند و تغییر رویه داده می‌شود. این مسائل اگر انجام نمی‌شد، دیگر چیزی از جامعه کارگری باقی نمانده بود. شما می‌دانید که چند بار دورخیز کردند برای گرفتن تامین اجتماعی و اینکه بگردان راد وزارت بهداشت ادغام کنند. تامین اجتماعی بیشترین گردش مالی تقدینگی راد کشور دارد چون همه کارگران شاغل هر ماه یک‌سوم حقوق خود را به این صندوق می‌ریزند و لاجرم در آمارترین تشکیلات اقتصادی کشور هست. اگر همین فعالیت‌ها نبود، هیچ چیز از جمله تامین اجتماعی باقی نمانده بود. همه‌ها بسیار زیاد بوده ولی بسیاری از این همه‌ها با همکاری و تلاش خود نمایندگان کارگران تا حدود زیادی دفع شده است.

نظر تان در مورد آینده تامین اجتماعی که به گفته فعالان کارگری تا امروز حدود ۲۵۰ هزار میلیارد تومان از دولت بدهی دارد و دولت این بدهی را نمی‌پردازد، چیست؟ دولت حاضر نیست بدهی سازمان به مراکز درمانی و مجموعه‌های علوم پزشکی را با بخشی از بدهی خود به سازمان تهنات بدهد، یعنی ۱۳ هزار میلیارد مطالبه خود را می‌خواهد اما ۲۵۰ هزار میلیارد بدهی خود را به سازمان نمی‌دهد. در این شرایط، چراغ خطر برای سازمان روشن شده است. با این رویه‌ای که در پیش گرفته شده، آینده تامین اجتماعی را چطور می‌بینید؟

الان تامین اجتماعی برای اینکه بتواند مستمری‌ها را بپردازد، ماهانه از بانک قرض می‌گیرد، یعنی از حالت سر به سری گذشته است. باید برای این شرایط فکر اساسی شود. متأسفانه می‌بینیم نه تنها بدهی‌ها را نمی‌پردازند، بلکه قصد دارند از حساب تامین اجتماعی برداشت هم بکنند. آخرین هجمه این بود که قصد داشتند بانک رفاه کارگران را برای فروش در بورس بگذارند و اگر این اتفاق می‌افتاد، بخش عظیمی از سرمایه کارگران نفله می‌شد و دیگر آن اکثریت را کارگران را در بانک

کسانی که گاز انبری حمله می‌کنند و نهاد‌های فکر و اندیشه را مسدود و مصلوب می‌کنند نمی‌توانیم کشور را به سمت آرامش ببرند. شرکت کارگران در انتخابات راندنباله همان مطالبه‌گری در واحدهای پیشانی می‌دانم؛ مطالبه‌گری با هدف ایجاد تغییرات مثبت

نداشتند و نمی‌توانستند حتی برای رفع نیازهای سازمانی از منابع این بانک استفاده کنند. **پس قبول دارید که بحران تامین اجتماعی جدی است؟** بله، این بحران جدی است و مدت‌هاست که به این بحران دامن می‌زنند. الان سه دوره است دولت‌ها به این فکر می‌کنند که سازمان منابع آن را در اختیار بگیرند و از آن برای مقاصد خودشان استفاده کنند.

به بحث دستمزد بپردازیم. محاسبات مستقل نشان می‌دهد که کمیته هزینه‌های خانوار، ۸ میلیون تومان است، خط فقر، ۵ میلیون تومان است و فاصله حداقل مزد و معاش است. به نظر شما چطور باید مزد تعیین شود و دولت و کارفرماها چطور باید عمل کنند که بند دوم ماده ۴۱ اجرایی شود و وضعیت معاش کارگران بیش از این دچار سقوط و اضمحلال نشود؟

در حال حاضر بخش‌های زیادی از صنایع رونق دارند و با جلوگیری از واردات و حمایت‌هایی که صورت می‌گیرد، صنایع در حال راه افتادن و بالا بردن میزان تولید هستند و حتی در خیلی جاها کارگر جدید استخدام می‌کنند. اینجاست که می‌گوییم باید براساس حق و عدالت، دستمزد‌ها اضافه شود. چیزی که همه دنیا قبول دارند این است که به کارگران قدر دستمزد بدهی که نیازهای اولیه خود و فرزندانشان را برآورده کند و حداقل حقوق یعنی سبب معیشت بخور و نمیر اما همین را هم به کارگران نمی‌دهند. کارگر باید با متکدی از زمین تا آسمان فاصله داشته باشد. کارگر است که کشور را می‌سازد و جلو می‌برد و نباید محتاج باشد. بعضی وقت‌ها می‌بینیم که کارگران مادر شرایط خاص، و اقلاً نیاز مند

شده‌اند و برای کمک گرفتن می‌آیند. ما بیشتر از آنها می‌شکنیم چون نظامی که کارگرش، به این روز بیفتد، مسلماً آن کشور در حال اضمحلال و نابودی است. ما به ادعای مسلمانی داریم، باید که حق کارگر کامل توجه کنیم و نگذاریم دستمزد کارگران به این روزگار بیفتد. اگر بنزین را لیتری سه هزار تومان کردیم، باید بخش عظیمی از آن را صرف کسانی کنیم که دارند کار می‌کنند، ارزش افزوده تولید می‌کنند و مالیات می‌پردازند تا بتوانند نان بخور و نمیر داشته باشند اما متأسفانه ما نه یک کشور سوسیالیستی هستیم که کارگر را بقای کارگر را اهمیت بدهیم و نه یک کشور کاپیتالیستی که اصالت را به سرمایه‌دار بدهیم. اینجا معلوم نیست دولت کدام طرف است و چرا به وظیفه خودش که نظارت بر اجرای عدالت است، عمل نمی‌کند؟

در مورد گرانی بنزین گفتید. ادعایی که دولتی‌ها داشتند این بود که در آمد حاصل از گرانی بنزین، کاملاً صرف مردم و فرودستان خواهد شد و به ۶۰ میلیون نفر یارانه می‌دهیم. فکر می‌کنید سیاستی که بعد از گرانی بنزین در پیش گرفتند، منجر به باز توزیع عادلانه شد و واقعاً پول حاصل از گرانی بنزین در همین یکی، دو ماه گذشته، صرف مردم فرودست شده است؟

فکر می‌کنم مطرح کردن این وعده‌ها برای فرونشاندن اعتراضات بود. در عمل ما چیزی ندیدیم. در روزهای گذشته، در تهرانسردر مجلسی با حضور ۲۰۰ خانم کارگر و نیازمند بودم، هیچ کدام از این خانم‌ها یارانه حمایت‌میشستی را دریافت نکرده بودند. نمی‌دانم این پول کجا هزینه می‌شود و به چه کسانی داده می‌شود. خیلی‌ها که قبلاً تحت پوشش کمیته‌امداد بودند و یک وام هفت میلیونی گرفته‌اند، حالا از پوشش حمایت‌میشتی به خاطر همین وام خارج شده‌اند. این مساله‌ای است که ناراحت‌کننده است و من که نماینده مردم هستم، احساس می‌کنم وعده‌های زمان‌گرا شدن بنزین فقط شعاری بود که برای فرونشاندن اعتراضات داده شد.

شما مشکلات جامعه کارگری را می‌بینید و با این مشکلات کاملاً آشنا هستید. در این شرایط، چه پیامی برای کارگران دارید و آنها با چه امید و انگیزه‌ای برای رای دادن بیایند و مشارکت سیاسی کنند؟

ببینید این عالم صحنه بازیگری ماست. اگر که در این دنیا یاد نگیریم که حق را بفهمیم و برای برقراری عدالت تلاش کنیم و در این عرصه جهاد

متأسفانه ما نه یک کشور سوسیالیستی هستیم که کارگر را اهمیت بدهیم و نه یک کشور کاپیتالیستی که اصالت را به سرمایه‌دار بدهیم. معلوم نیست دولت کدام طرف است و چرا به وظیفه خودش که نظارت بر اجرای عدالت است، عمل نمی‌کند

کنیم، در امتحان الهی رد می‌شویم. در درجه اول، باید حق را بفهمیم، بعد با سیاست و این حق را بگیریم. من برای کارگران کارخانه کیان تایلر خیلی احترام قائلم، برای کارگران زیر مجموعه هفت تپه خیلی احترام قائلم و برای همه کارگرانی که مثل کارگران هیکو و جاهای دیگر که بعد فهمیدن حقیقت، ایستادند، تلاش کردند و حرف حق را زدند.

چند روز پیش، کارخانه کیان تایلر بودم. دیدم تولیدشان خیلی خوب شده و افزایش پیدا کرده. وقتی خاطره شب‌های اعتصاب و دستگیری کارگران و آن ساعتی که با آقای محبوب تانیمه‌های شب در جاده بودیم تسانها آزاد شوند، یاد می‌آید، می‌فهمم که این رشد امروز، حاصل همان تلاش‌ها و پایداری‌هاست. در واقع، جهاد در راه حق نتیجه می‌دهد، همیشه نتیجه می‌دهد. در مورد حقوق سیاسی و اجتماعی هم به همین شکل است.

متأسفانه بعضی‌ها را می‌بینیم که قهر می‌کنند و می‌روند یک کنج عاقبت پیدا کنند. خیلی‌ها از ایران می‌روند، آنهایی هم که می‌مانند منفعل می‌شوند. به نظر من این رویه، نتیجه نمی‌دهد. ایستادند در راه حق هزینه‌بر است. مجلس صحنه پیکار سیاسی است، نه به این معنی که مبارزات‌های غلط را تأیید کنیم، به این معنا که این بخشی از حق ماست. وقتی یک سیستمی هر چهار سال می‌تواند تغییر کند، حضور آگاهانه ما می‌تواند تغییرات اساسی به وجود بیاورد. ممکن است که رودست هم بخوریم در یکی یا دو دوره ولی بالاخره تغییر ایجاد می‌شود. یک زمانی تا اسم اصلاحات را می‌آوردیم فوری می‌گفتند نگویند اصلاحات، مگر قبلاً بد بوده که شما می‌خواهید خوب کنید اما الان دیگر همه می‌دانند که باید اصلاح شود، منتها بعضی آمده‌اند و می‌گویند فقط ما می‌توانیم اصلاح کنیم، غافل از اینکه مایی که گاز انبری حمله می‌کنیم و نهاد‌های فکر و اندیشه را مسدود و مصلوب می‌کنیم که نمی‌توانیم کشور را به سمت آرامش ببریم. در نتیجه من شرکت کارگران در انتخابات راندنباله همان مطالبه‌گری در واحدهایشان می‌دانم؛ مطالبه‌گری با هدف ایجاد تغییرات مثبت.

اخبار کارگری

حسین حبیبی:

دستمزد کارگران ایرانی روزانه ۵۶ دلار است

دبیر کانون هماهنگی شوراهای اسلامی کار استان تهران با مقایسه سطح دستمزد در کشورهای مختلف با ایران گفت:

تقریباً کمترین سطح دستمزد جهانی را داریم. حسین حبیبی در گفت و گو با ایلنا گفت: بیشترین سطح دستمزد در آمریکا در ایالت‌های واشنگتن و کالیفرنیا، ۴۰ ساعت کار در هفته است و زمان اجرایی شدن افزایش سطح دستمزد، یکم ژانویه است. حداقل دستمزد در آمریکا در سال ۲۰۲۰ تقریباً ۱۲ دلار است و میزان آن برای هر ساعت ۱۲ دلار است که روزانه ۸۸ دلار و برای هر ماه ۲۶۴۰ دلار می‌شود. وی افزود: حالا در ایران حداقل دستمزد در هر ساعت ۷۵ سنت، روزانه ۶ دلار، ماهیانه ۱۸۰ دلار و سالیانه ۲۱۶۰ دلار است. حبیبی تأکید کرد: حداقل دستمزد سالیانه کارگران در لیبی هم بیشتر از ایران است. کارگر کشور لیبی روزانه ۱۲ دلار و ماهیانه ۳۵۷ دلار و سالیانه ۴۲۸۴ دلار، یعنی چیزی حدود ۲ برابر کارگر ایرانی می‌گیرد.

یک مقام صنفی خبر داد:

بیمه ۹۴ هزار کارگر ساختمانی در آینده نزدیک

کارگران ساختمانی به واسطه بازرسی‌های ناسامان با قطع بیمه مواجه می‌شوند و این موضوع مشکلاتی را برای این قشر به وجود

آورده است. «اکبر شوکت»، رئیس انجمن صنفی کارگران ساختمانی در گفت و گو با خبرگزاری مهر، با تأیید چالش پیش روی کارگران قطع بیمه آنها به واسطه چند بار بازرسی در سال اظهار داشت: متأسفانه این موضوع یکی از ضعف‌های تأمین اجتماعی در فرایند بیمه کارگران ساختمانی به ویژه در شهرهای بزرگ است.

شوکت با بیان اینکه بازرسی از کارگران ساختمانی به کارگزارانی و با گذار شده که هیچ تخصصی ندارند، اظهار داشت: این بازرسان در سال ۳-۴ بار کارگر ساختمانی را بازرسی می‌کنند و این موضوع باعث می‌شود تا در چند مقطع بیمه کارگران قطع شود.

رئیس انجمن صنفی کارگران ساختمانی درباره راهکار رفع این مشکل گفت: تأمین اجتماعی با صدور بخشنامه‌ای به راحتی می‌تواند مشکلات مربوط به بازرسی از کارگران ساختمانی را ساماندهی کند. وی از بیمه شدن ۹۴ هزار کارگر ساختمانی در آینده نزدیک خبر داد و افزود: در حال حاضر این میزان کارگر ساختمانی توسط سربازسان مورد تأیید نهایی قرار گرفتند و در نوبت پوشش بیمه‌ای هستند که در حال رایزنی با مدیرعامل تأمین اجتماعی هستیم تا این افراد تحت پوشش قرار گیرند. شوکت ادامه داد: علاوه بر ۱۰۰ هزار کارگر ساختمانی در مراحل بازرسی هستند تا پس از تکمیل فرایند بازرسی، تحت پوشش بیمه تأمین اجتماعی قرار بگیرند.

کلاه زردها در انتظار تبدیل وضعیت شغلی هستند

اپراتورهای پست‌های فشارقوی برق می‌گویند: در انتظاریم که هر چه زودتر مصوبه کمیسیون تلفیق در ارتباط با تبدیل وضعیت و استخدام ما اجرایی شود. به گزارش ایلنا و به گفته این عده، پس از پیگیری‌های نمایندگان اپراتورها و نمایندگان مجلس، قرار شده تبدیل وضعیت و امنیت شغلی اپراتورها در قالب طرح طبقه‌بندی مشاغل به اجرا دربیاید. این اپراتورها ابراز امیدواری کردند بعد از مدت‌ها سرگردانی، عاقبت وضعیت شغلی آنها تثبیت شود. در عین حال، «عباس پاپی‌زاده» عضو کمیسیون تلفیق بودجه گفت: این کمیسیون به بررسی مشکلات شاغلین اپراتورهای پست‌های فوق توزیع و انتقال برق و امنیت شغلی آنها پرداخت و در این زمینه ماده واحده را تصویب کرد.

وی خاطر نشان کرد طبق مصوبه این کمیسیون، وزارت نیرو مکلف شد حقوق و مزایای کلیه شاغلین پست‌های فشارقوی برق کشور با ولوبت اپراتورهای پست‌های فوق توزیع و انتقال برق را در چارچوب طرح طبقه‌بندی مشاغل کارگری وزارت نیرو قرار دهد. پاپی‌زاده گفت: این مصوبه بدین منظور است که حقوق و مزایای این افراد افزایش پیدا کرده و جزو طرح طبقه‌بندی مشاغل لحاظ شوند و امنیت شغلی آنها افزایش پیدا کند.